

РЕШЕНИЕ

№ 34440

гр. София, 21.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 09.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разглежда дело номер **7829** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образовано е по жалба на [община], чрез юрк. К., срещу решение № ППН-01-697 от 26.03.2025г. на КЗЛД, в частта, в която жалбата на С. А. Ч. – Я. срещу жалбоподателя е обявена за основателна, затова че е предоставила лични данни на Я. на трето лице чрез издаване на удостоверение за данъчна оценка. Със същото решение му се налага и имуществена санкция в размер на 5000лв.

Жалбоподателят твърди, че процесното удостоверение е издадено въз основа на заявление от трето лице – Е. К., в което данните на Я. са били предварително попълнени. Удостоверението е издадено въз основа на друго такова от нотариус, като общината само проверява данните в искането и няма основание да откаже издаването на удостоверението на нотариус съгласно чл. 19, ал.1 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност. Личните данни на Я. са били предварително известни на третото лице – три имена, ЕГН, описание на имота, идентификатор. Общината не е добавила нова информация и не е разкривала други данни, освен тези, които са фигурирали в искането, а само ги е потвърдила. Следователно не е налице нарушението разкриване на лични данни, а потвърждаване на такива въз основа на официален документ – чл.6, §1, б. „в“ от Регламент 2016/679. Възражава се и срещу наложената санкция като непропорционална на извършеното нарушение, при което не са настъпили вреди, данъчната оценка не е разпространена за други цели, жалбоподателят е действал добросъвестно въз основа на официален документ. Прехвърлянето на собственост не е станало въз основа на удостоверението, а въз основа на извършената от нотариуса обстоятелствена проверка. Като процесуално нарушение се сочи закъснялото произнасяне на комисията 3 год. след завеждане на жалбата. Поради това моли процесното решение да бъде отменено и алтернативно – санкцията да

бъде намалена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни, редовно уведомена, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Счита, че процесното решение е постановено от компетентен орган при правилно приложение на процесуалния и материалния закон, при спазване на установената форма и в съответствие с целта на закона. Поради това моли жалбата да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна – С. А. Ч. - Я., редовно уведомена, моли жалбата да бъде отхвърлена.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения акт е образувано по жалба на С. А. Ч. - Я. от [населено място] № ППН-01-697 от 10.10.2022г. за неправомерно предоставяне на личните й данни от служители на [община] на трето лице чрез издаване на удостоверение за данъчна оценка на собствения й имот. Въз основа на него впоследствие е издаден констативен нотариален акт, с който трето лице – Е. К., е признато за собственик на имота. Според Я. това представлява незаконосъобразно обработване на личните й данни в нарушение на принципа на цялостност и поверителност, като в случая незаконно са разпространени нейни лични данни, съдържащи се в удостоверение за данъчна оценка. Като доказателство прилага нотариален акт № 40, том IX, дело № 1840 от 17.04.1999г., с който А. С. Ч. е признат за собственик на земеделска земя с площ от 760 кв.м., представляваща парцел 100Б по парцеларния план на землището на [населено място] в местността „Старите лозя“. Видно от удостоверение за наследници на А. С. Ч., Я. е негова дъщеря.

С писмо от 08.02.2023 г. на главния секретар на КЗЛД [община] е уведомена за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК й е указано да изпрати становище и всички относими доказателства. В отговор от 14.02.2023г. зам.кметът на общината посочва, че въз основа на нотариално удостоверение № 20 от 22.08.2022г. от нотариус С. М. е издадено удостоверение за данъчна оценка на имот с идентификатор 87374.568.134. Удостоверението е получено от Е. К. въз основа на попълнено от него искане, в което са фигурирали личните данни на Я., които общината само е сверила. Общината не може да откаже издаване на удостоверение на нотариуса, който е компетентният орган по искането за обстоятелствена проверка и има право да се снабди с такова на основание чл.19, ал.1 от ЗННД.

С писмо от 08.03.2023г. общината е приложила копия от искане за издаване на удостоверение за данъчна оценка на имота, в което се съдържат имената и ЕГН на Я., и индивидуализация на имота. Искането е подадено на 23.08.2022г. от името на Я. чрез Е. К. без приложено пълномощно. Приложена е и подадената от Я. молба – декларация за започване на производство за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка по чл. 587, ал.2 от ГПК от 30.08.2022г., както и удостоверение от нотариус С. М. от 22.08.2022, в което е посочено, че във връзка с производство по чл. 587, ал.2 от ГПК е необходимо издаване на скица и удостоверение за данъчна оценка на имот с идентификатор 87374.568.134. На л.62 се намира издаденото на 29.08.2022г. удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал.1 от ДОПК, което съдържа имена, ЕГН, адрес на Я. и адрес на имота, както и кой го е декларирал. Удостоверението е получено от Е. К. без пълномощно. Приложени са приходни квитанции от Я. за платените от нея данъци за имота, както и подаденото възражение до общината от страна на Я. срещу издаденото удостоверение.

Въз основа на представените от [община] документи е издаден нотариален акт № 199, том 3, рег. № 2949, дело № 506 от 13.09.2022г., с който Е. А. К. е признат за собственик по давностно владение на ПИ с идентификатор 87374.568.134. Междувременно Я. е представила решение № 269 от 09.06.2023г. по гр.д. № 20222330102662/2022г. по описа на РС – Ямбол, XI с-в, с което е

прието за установено по отношение на Е. А. К., че С. Я. и Т. Д. са собственици на имот с идентификатор 87374.568.134, и К. е осъден да предаде на собствениците владението върху недвижимия имот. Издаденият от нотариус С. М. нотариален акт, с който К. е обявен за собственик на имота, е отменен.

С протокол № 45, т.4 от заседание на комисията на 13.12.2023г., жалбата на С. А. Ч. - Я. е приета за допустима и е насрочено разглеждането ѝ в открито заседание. Страните са уведомени за насроченото заседание на КЗЛД с писмо от главния секретар на комисията от 03.10.2024г.

Преписката е разгледана по същество на заседание на комисията на 22.01.2025г., за което е съставен протокол №3 по т.2 от дневния ред. Жалбата на С. А. Ч. - Я. единодушно е приета за основателна по отношение на [община], като е прието на общината да се наложи имуществена санкция от 5000лв. Въз основа на посочения протокол е издадено и процесното решение. В него е прието, че данните на жалбоподателя в обхват: име, адрес и ЕГН, са лични данни, тъй като чрез тях лицето може да бъде идентифицирано. Разпространението на тези лични данни има характера на обработване на лични данни. [община] е администратор на лични данни. Комисията е установила, че общината е допуснала нарушение на принципа на законосъобразно обработване на данните по чл.5, §1, б. "а" от Регламент 2016/679 като е предоставила удостоверение за данъчна оценка на трето лице без пълномощно от страна на собственика, от чието име е подадено искането. КЗЛД се е позовала на разяснение № 08-В-7 от 08.07.2014г. на изпълнителният директор на НАП, като е приела, че удостоверението от нотариуса няма характера на упълномощаване. Удостоверението от нотариуса е било основание К. да подаде искане за издаване на такова удостоверение от свое име, а не от името на Я.. Това искане би съдържало само данните на К. без тези на Я.. Като не му е указало как правилно да подаде искането, общината е извършила нарушение на чл.32, §4 от регламента. Издаденото удостоверение за данъчна оценка е следвало да бъде изпратено директно в кантората на нотариуса, а не да се получава от трето лице без пълномощно. За посочените нарушения Комисията е приела като пропорционална налагането на корективна мярка по чл. 58, §2, б. „и“ от Регламента. Като смекчаващи обстоятелства са отчетени фактите, че от нарушението е засегнат един субект и липсата на предишни нарушения от администратора. Като оттегчаващи обстоятелства са приети причините на Я. имуществени вреди, непредприемането на своевременни мерки за предотвратяване на нарушението, невъзможността нарушението да бъде отстранено. По този начин е определен размера на санкцията на 5000лв. Препис от решението е връчен на жалбоподателя на 31.03.2025г., видно от известие за доставяне на л. 198. Жалбата срещу него е подадена на 14.04.2025г., видно от известие за доставка на л. 14.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна по изложените по-долу съображения.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. Решението е издадено в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подписи.

При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени административно-процесуални нарушения. КЗЛД е събрала всички необходими при разглеждане на спора по същество доказателства, съгласно разпоредбата на чл. 36 от АПК. КЗЛД, в качеството си на решаващ спора административен орган, е изследвала обективно всички факти и подробно е

мотивирала изводите си в атакуваното решение. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че производството е продължило 3 год., тъй като чл. 38 от ЗЗЛД не предвижда срок за произнасяне на комисията, а срокът по чл. 38, ал. 2 то с.з. е инструктивен.

Частично неправилно е приложен материалният закон. Незаконосъобразен е извода на Комисията, че жалбоподателят е нарушил чл. 32, §4 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/679 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 27 април 2016 година. Съгласно тази разпоредба администраторът и обработващият лични данни предприемат стъпки всяко физическо лице, действащо под ръководството на администратора или на обработващия лични данни, което има достъп до лични данни, да обработва тези данни само по указание на администратора, освен ако от въпросното лице не се изисква да прави това по силата на правото на Съюза или правото на държава членка. Тази разпоредба касае физически лица, които действат под ръководство на администратора, т.е. в негово подчинение, а не и такива, спрямо които същият не може да упражнява ръководство или контрол. Затова, че трето лице е подало искане от името на друго лице без приложено пълномощно, и общината го е приела, същата носи отговорност, но не за нарушаване на принципите за защита на личните данни, а за неспазване на съответния ред за извършване на административни услуги. Видно от самото искане, същото е по образец съгласно чл.3, ал.1 от Приложение №2 към ЗМДТ. В образца изрично е посочено, че когато искането не се подава лично от лицето, посочено като подател, а чрез трето лице, се прилага пълномощно. В случая такова не е било приложено, но въпреки това общината е приела искането за редовно и го е процедирали. Отговорност за това, че в искането се съдържат лични данни на друго лице като подател, носи този, който ги е подал, а не общината за това, че ги е приела. Веднъж прието такова искане обаче, общината дължи произнасяне по него или лично на лицето, от чието име е подадено искането; или на лицето, упълномощено от първото да го получи; или на нотариус съгласно чл. 19 от ЗНД; или на съда съгласно чл. 186 от ГПК. В случая към искането е било приложено удостоверение от нотариус, съгласно което на нотариуса е било необходимо издаване на удостоверение за данъчна оценка. Вместо да го издаде и изпрати на нотариуса, общината незаконосъобразно го е издала на третото лице, което отново без пълномощно го е получило. По този начин действително жалбоподателят е нарушил принципа на законосъобразно обработване на данните по чл.5, §1, б.„а“ от Регламент 2016/679 като е предоставил удостоверение за данъчна оценка на трето лице без пълномощно от страна на собственика, от чието име е подадено искането. По смисъла на чл.4, §2 от регламента „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване на лични данни. В случая общината е разпространила лични данни не по установения ред, като това, че третото лице вече е разполагало с тях, не освобождава общината от задължението да спазва принципа за тяхното законосъобразно обработване. Разкриване на лични данни чрез предаване и разпространяване на други лица – в случая на Е. К., представлява такава обработка, защото в удостоверението се съдържат личните данни на ЗС. По този начин приемането на едно искане в нарушение на правилата за извършване на исканата услуга е мултиплицирало проблема, като е довело до следващо нарушение, вече на ЗЗЛД. Жалбоподателят е следвало да изпрати издаденото удостоверение на нотариуса и да откаже предоставянето му на г-н К..

Що се отнася до предприетите мерки, КЗЛД правилно е приложила чл. 58, §2 от регламента като е избрала да приложи тези корективни правомощия, които да санкционират нарушението и да

предотвратят извършване на такова в бъдеще. Наложената имуществена санкция по б. „и“ от същата разпоредба обаче е определена неправилно в съответствие с чл. 83, §2 от Регламента. За определяне на размера на санкцията е следвало да се съобразят естеството, тежестта и продължителността на нарушението, обхватът и целта на съответното обработване; броят на засегнатите субекти; липсата или наличието на приети от администратора правила за защита на личните данни при подаване на искания за извършване на административни услуги; липса на предишни нарушения, извършени от администратора; начина, по който нарушението е станало известно на надзорния орган. При тези обстоятелства комисията е приела, че следва да наложи имуществена санкция в размер от 5000лв. Съдът намира, че размерът на същата е определен неправилно за два вида нарушения: на чл.5, §1, б.„а“ и чл. 32, §4 от Регламент 2016/679. Предвид изложените по-горе съображения за липса на нарушение на чл. 32, §4 от Регламента, наложената санкция следва да бъде намалена наполовина, поради което решението следва да се измени в тази му част.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължи юрисконсултско възнаграждение, пропорционално на уважената част от жалбата, в минимален размер съгласно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Воден от горното Административен съд София-град, 41 състав

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯ Решение № ППН-01-697 от 26.03.2025г. на Комисията за защита на личните данни В ЧАСТТА му по т. 3, като НАМАЛЯВА РАЗМЕРА на имуществената санкция от 5000 лева на 2500 лева.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на [община] сумата от 70лв. юрисконсултско възнаграждение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [община] срещу Решение № ППН-01-697 от 26.03.2025г. на Комисията за защита на личните данни в останалата част като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: